

Tisztelt Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága!

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK 6.	
FÓLAJSTROMSZÁM	5
Egyenlítő / Gyűjtő / Személyesen / E-mailen / Faxon	
2014 -12- 01	
PÉLDÁNY:	5 IV.
MELLÉKLET:	F1-F2 KÖZTÜK... megh.
FÓLAJSTROMSZÁM:	31h2/14
UTÓIRATON:	

Kalocsai Sándor (anyja neve: Szabó Rozália, lakóhely: [REDAKTORVA]) indítványozó képviseletében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 15.K.31.442/2014/3. sorszámú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére a 2011. évi CLI. törvény 27. § a) és b) pontjai alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz

nyújtom be.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a 2011. évi CLI. törvény 27. § szerint az Alkotmánybíróság sziveskedjék megállapítani a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 15.K.31.442/2014/3. sorszámú jogerős ítélete alaptörvény-ellenességét és semmisítse azt meg.

A Tisztelt Alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. törvény 27. § alapozza meg.

Az ítélet helyben hagyta az [REDAKTORVA], [REDAKTORVA] művelés alól kivett ingatlanon álló épület után („gyümölcsös és gazdasági épület”) a helyi adó kivetését.

Az indítványozó az Abtv. 27. §-a, valamint az 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekinthető. Az indítványozó az alapügy felpereseként a jogvitában félként szerepelt.

Az ügy érdemében hozott bírósági ítélet az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait sérti és rendes jogorvoslati lehetőség nincs biztosítva a számára.

A bírói döntést érdemben befolyásolta az 1990. évi C. tv. 52. § 8./pontjában felhívott 1993. évi LXXVIII. törvény 91/A. §-a 1–6. pontja és a hozzá kapcsolt további feltétel, mely szerint az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület megnevezéssel legyen az nyilvántartva. A két feltétel összességben Alaptörvény-ellenességet eredményezett.

1990. évi C. tv. 52. § 8./ „lakás: a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésükre vonatkozó egyes szabályokról szóló 1993. évi LXXVIII. törvény 91/A. §-a 1–6. pontjában foglaltak alapján ilyennek minősülő és az ingatlan-nyilvántartásban lakóház, lakóépület, lakás, kastély, villa, udvarház megnevezéssel nyilvántartott, vagy ilyenként feltüntetésre váró ingatlan;”

A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség és az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdések az alábbiak:

Az Alaptörvény B) cikk (1) „Magyarország független, demokratikus jogállam.”
Az ebből levezetett jogbiztonság és jogállamiság elve sérült az ítékezés során.

T) cikk (3) „Jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel.”

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/2004-0/2014
Erkezett:	Kezében + dvel 2014 DEC 04.
Példány:	1
Melléklet:	2 + 2 db
Kezelőiroda:	deu

II. cikk

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.”

A helyi viszonyokat tekintve az ügyfelem emberi méltósága különösen úgy és akkor sérült, amikor ugyanabban az építési zónában (32/2001. (XI.30.) számú rendelet Budapest Óbuda-Békásmegyer Városrendezési és Építési szabályzatában az MG-RF III/2 fejlesztésre kijelölt kiskertes, rekreációs terület) több külterületi (zártkerti) ház már át lett sorolva lakóházzá [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] így a helyi rendelet szerint adómentességet kaptak, míg az alapügy felperese részére immár jogerős határozatban (Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal, BPD/002/000679-4/2013. sz. határozat) megtagadták a házának lakóházzá történő átminősítését, sőt előírták, hogy „az adott építési övezetben lakásfunkció nem létesíthető.” Ez sérti a jogegyenlőséget is az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2)-ében. Megjegyzem, hogy a fenti közigazgatási eljárásban hiába hivatkoztam az ügyfélegyenlőségre.

VI. cikk „(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.”

XIII. cikk „(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

XV. cikk „(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

„(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Hátrányos megkülönböztetést eredményezett a bírói ítélet.

A diszkrimináció vizsgálatának alapja – az Alkotmánybíróság által követett gyakorlat során is – a csoport homogenitás meghatározása.

A Tisztelt Alkotmánybíróság korábban rámutatott arra, hogy az Alaptörvény hatályba lépése óta többször, így a 42/2012. (XII. 20.) AB határozatában is megerősítette azt a korábbi gyakorlatát, mely szerint az azonos szabályozási koncepción belül adott, homogén csoportra nézve eltérő szabályozás a diszkrimináció tilalmába ütközik, kivéve, ha az eltérésnek ésszerű, kellő súlyú alkotmányos indoka van, azaz az nem önkényes. Nem lehet viszont hátrányos megkülönböztetés tilalmáról beszélni akkor, ha a jogi szabályozás eltérő alanyi körre állapít meg eltérő rendelkezéseket.

A történeti tényálláshoz hozzá tartozik a korabeli tulajdon maximum intézménye (1971), mely rákényszerítette az embereket a valótlan titulusú telekkönyvi bejegyzésekre. Egy családnak egy lakása és egy üdülő ingatlana lehetett egy városban. A perbeli jogesetnél sem tudták volna a felperes felmenői azt lakóházként telekkönyveztetni, mert egy lakásuk már volt ugyanabban a városban. A tulajdon maximum eltörlésével fellélegeztek az emberek, a jogállam által ígért jogbiztonságban bízva nem törődtek azzal, hogy lakóépületként, vagy gazdasági épületként van a földhivatalban a tulajdonuk nyilvántartva, a nagy többség nem minősítette át az ingatlanát, meghagyta a régi keletű bejegyzést. Budapesten igen kevés külterületi ingatlan és azon emelt épület van, még kevesebb, amelyik valójában gazdasági épületként funkcionál. Általában lakóház funkciójuk van.

7

Az adóztatás során korábban, az 1987-es építményadó kivetése szerint, az építmény 30 m²-es hétvégi házként került adójogilag besorolásra, a „gyümölcsös és gazdasági épület” telekkönyvi bejegyzésének a változatlansága mellett. Ezt az alap eljárásban bizonyítottam.

Az épület rendeltetése esetén tekintettel kell lenni a 253/1997. (XII.20.) Korm. rendelet (OTÉK) 1.sz. melléklete 77., mai hatály szerint a 101. pontjában leírtakkal: „Rendeltetés: az a használati cél, amelyre az építmény, az önálló rendeltetési egység vagy a helyiség létesül, illetve amire használják.” Ez pusztán a tulajdonos elhatározásának a függvénye. Nem jelenthet adóztatási tekintetben vagyoni különbséget az, hogy ki minősítette át a házát lakóházzá a földhivatalban és ki felejtette el azt.

A polgár maga választja meg a lakóhelyét. A tárgyi ingatlanban az ügyfelem édesanyja van 1995 óta bejelentve és a természetben is ott lakik. A választási névjegyzékből ezt hivatalból is ismeri a helyi önkormányzat.

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nytv.) 5. § E törvény alkalmazása során:

(2) *A polgár lakóhelye:* annak a lakásnak a címe, amelyben a polgár él. A lakcímbjelentés szempontjából lakásnak tekintendő az az egy vagy több lakóhelyiségből álló épület vagy épületrész, amelyet a polgár életvitelszerűen otthonául használ, továbbá – a külföldön élő magyar és nem magyar állampolgárok kivételével – az a helyiség, ahol valaki szükségből lakik, vagy – amennyiben más lakása nincs – megszáll.

40. cikk „A közteherviselés és a nyugdíjrendszer alapvető szabályait a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás és az időskori létbiztonság érdekében sarkalatos törvény határozza meg.”

Az Alkotmány, ma már Alaptörvény, nem határozza meg a közteher fogalmát. Ugyanakkor az Alaptörvény 40. cikkének felhatalmazása alapján a közteherviselés általános szabályairól a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezik, mely 2012. január 1-től meghatározza a közteherviselés alapvető szabályait. Ennek a törvénynek a 28. §-a értelmében az állam által előírt közvetlen ellenszolgáltatás nélküli – rendszeres vagy rendkívüli – fizetési kötelezettség bármely formában, így ezen szakasz által nevesített hozzájárulás formájában is köztehernek minősíthető.

A 620/B/1992. AB határozat, pedig még korábban megállapította: a jogalkotó széles keretek között mérlegelhet abban, hogy fizetési kötelezettségek kiindulópontjaként milyen gazdasági forrást választ ki, és ennek alapján mit jelöl ki a közteher tárgyának (620/B/1992. AB határozat, ABH 1994, 539, 541.).

Az Alkotmánybíróság a 347/B/2009. AB határozatban kimondta: „[a] hatáskörszűkítésre vonatkozó alkotmányszöveg [...] nem minden adóval kapcsolatos törvényi rendelkezés, hanem csak a központi adónemekről szóló törvény alkotmányossági vizsgálatát korlátozza. A korlátozás kifejezett célja ugyanis a központi költségvetés bevételi forrásaira vonatkozó törvényi szabályok alkotmányossági kontrolljának kizárása”. (347/B/2009. AB határozat, ABH 2011, 1960.)

A helyi adó közvetlenül a központi költségvetés bevételei közé nem tartozik.

A vagyoni típusú adók célja – így az építményadóé is – az arányos közteherviselés elvének 40. cikk (korábbi hatály szerint az Alkotmány 70/I. §) megvalósítása. A 8/2007. (II. 28.) AB határozatban foglaltak szerint a jövedelmi és vagyoni típusú adók esetében az Alkotmány 70/I. §-ában foglalt alkotmányos mérce több fogalmi elemből tevődik össze.

Ezek a következők:

- az adó (közteher) alanyi kötelezettek jövedelmi és vagyoni viszonyainak való megfelelése;
- az adó és az alanyi kötelezettek adófizetési kötelezettség alá vont jövedelme, illetve vagyona között fennálló közvetlen kapcsolat;
- az alanyi kötelezettek által ténylegesen megszerzett jövedelem, illetve vagyon adóztatása;
- az adó alanyi kötelezettek teherviselő képességével való arányossága.

Az 1990. évi C. tv. 52. § 8./ pontja a fentiek fordított alkalmazására ad lehetőséget.

A rendelkezés sérti az Alaptörvény XV. Cikk (1) és (2) bekezdésébe foglalt jogegyenlőség követelményét is, mivel az adóalanyok teherbíró képességével, a vagyon értékével, esetleges jövedelmezőséggel nem függ össze. Nincs közös teherviselés sem, mivel a kerület elsősorban lakó-kerület, a külterületen lévő gazdasági épületre kivetett adó szegényebb részen lakókat sújtja. (Ha minden lakásra esetlegesen kivetnének adót, akkor az alacsonyabb mértékű lenne, mivel az adóalanyok száma és a lakás m²-ek megemelkednének.)

Adóbevételi szempontból eredménytelen is, adózás szempontjából aránytalan és összefüggéstelen a gazdasági épület hasznát annak m²-e alapján vélelmezi, a hozzá tartozó mezőgazdasági terület nagyságát és eredményességét közben nem vizsgálja.

Nincs adójogi szempontból értékelhető vagyoni különbség egy ház tekintetében, ha az minden kritériumában egyébként lakóház, vagy a között, ha az be van jegyezve lakóház minőségében a földhivatalnál. A tulajdonosok rendelkezési joga fennáll és a lakáshasználati lehetőségük ugyanaz.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata kezdettől fogva olyan speciális tulajdoni tárgyként kezelte a lakást, amelynek szociális funkciója van. [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 385.; 34/1999. (XI. 24.) AB határozat, ABH 1999, 301, 306.]

A helyi adókról szóló törvény lakásfogalma alkalmat ad arra, hogy a lakhatási biztonságot megkérdőjelezze, figyelmen kívül hagyja az adóalany teherbíró képességét és szemben áll minden szociálpolitikai céllal.

A helyi adók célja sem valósulhat meg eme lakásfogalom alapján, az úgynevezett költségvetési egyensúly se jöhet létre, mert igen kevés adóalany marad így a kerületben az építményadót tekintve.

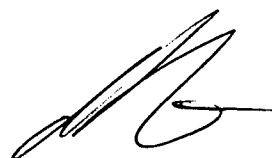
Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Képviselőtestületének
49/2008. (ÖX. 30.) rendeletei egyes helyi adókról

Az adómentesség

4. § (1) A Hatv. 13. § és 13/A. § -ában meghatározott adómentességen túl, mentes az építményadó alól

a) a magánszemély tulajdonában lévő lakás,

Az Alaptörvény 40. cikke ír a közteherviselésről és ezzel egyben az ügyfeleket, mint háztulajdonost az emberi méltóságában is sérti a helyi adókivetés és az az alapján felhívott 1990. évi C. tv. 52. § 8./ pontja. A Budapest III. kerületben lévő, többségében értékes lakásokat gyakorlatilag mind tehermentesíti a helyi rendelet, míg a lakásként használt, de nem

ügy telekkönyvezett építményeket - a lakásként való használatuk ellenére - adóztatja. A tárgyi 30 m2 alapterületű ház és a hozzá tartozó nadrágszij parcella eleve nem hozhatja az évi építményadó tételét (65.000 Ft/év) elérő gazdasági eredményt.

Az adókedvezményekkel kapcsolatosan az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata során követett – első ízben a 61/1992. (XI. 20.) AB határozatban elvi érveléssel kifejtett – álláspontja az volt, hogy az adókedvezményekre senkinek sincsen az Alkotmányon alapuló alanyi joga; az adókedvezmények megadása a jogalkotó mérlegelési jogkörébe tartozik, önmagában alkotmányossági problémát nem képez. Az adókedvezményre vonatkozó jogszabályi rendelkezések vizsgálata során az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag annak a megállapítása tartozik, hogy a jogalkotó a mérlegelési jogkörében megállapított kedvezményekkel nem sért-e alkotmányos rendelkezést. (ABH 1992, 280., 280–281.) Alkotmányellenes megkülönböztetés mindezek alapján csak akkor állapítható meg, ha összehasonlítható helyzetben lévő személyek között tesz a jogalkotó olyan különbségtételt, amely alapjogsérelmet okoz, illetőleg azzal az egyenlő méltóság alkotmányos követelményét sérti.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság vizsgálja meg azt is, hogy a bírói ítéletben hivatkozott jogszabályi rendelkezések összességükben a közigazgatási eljárás tisztességtelenségét eredményezik-e és ezáltal alaptörvény-ellenes helyzet keletkezik-e, vagy sem.

A jogsérelmhez hozzá tartozik a helytelen lakásfogalom kivédésére tett- a tárgyi épület lakóépületté történő átminősítésének az- önkormányzati elvetése is. Az itt támadott jogszabályi rendelkezés és az önkormányzat jegyzőjének a gyakorlata együtt eredményez egy kivédhetetlen jogsérelmet az ügyfelem részére.

Az ügyfelem és a magam adatainak a kezeléséhez és a nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Kelt, Budapest 2014. november 30-án

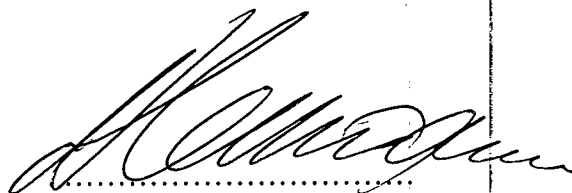
Tisztelettel

dr. Herrmann Zsigmond ügyvéd

Tisztelt
Magyar Köztársaság
Alkotmánybírósága!

Kalocsai Sándor

(lh. [REDACTED])
indítványozó

jogi képviselő: dr. Herrmann Zsigmond
ügyvéd

alkotmányjogi panasza

a Fővárosi Munkaügyi Bíróság
15.K.31.442/2014/3. sorszámú
jogerős ítélete
alaptörvény-ellenességének
a megállapítására és megsemmisítésére.

Kelt, Budapest 2014. november 30-án